

ninger, eller oplysninger, som ikke må registreres eller videregives, kan tilsynet i medfør af *stk. 3* forbyde den pågældende fremgangsmåde. Det kan f. eks. være, at et kreditoplysningsbureau anvender en indsamlingsmetode, hvor det kan konstateres, at en del af de fremkomne oplysninger er direkte forkerte eller misvisende, eller at bureauet anvender en form for videregivelse, der indebærer, at oplysninger vil kunne virke vildledende for adressaterne. Bestemmelsen kan endvidere tænkes anvendt i tilfælde, hvor en erhvervsdrivende videregiver oplysninger som nævnt i § 3, stk. 2, uden på tilstrækkelig måde at sikre sig, at videregivelsen opfylder betingelserne i § 4, stk. 1, eller er omfattet af bestemmelsen i § 4, stk. 3.

Efter *stk. 4* kan tilsynet f. eks. pålægge en virksomhed m. v. at gennemgå et register, som tilsynet har fundet indeholder urigtige oplysninger, med henblik på udslettelse af de pågældende oplysninger. Tilsynet kan endvidere pålægge virksomheden at indføre kontrolforanstaltninger til sikring af, at sådanne oplysninger ikke i fremtiden registreres eller videregives. Endelig kan tilsynet pålægge virksomheden at gennemføre foranstaltninger til sikring eller forebyggelse mod, at oplysningerne ikke misbruges eller kommer til uvedkommendes kundskab. Omfanget af sådanne sikkerhedsforanstaltninger vil navnlig afhænge af, hvilke oplysninger der registreres i den pågældende virksomhed. Det kan f. eks. være foranstaltninger, der sikrer, at kun de medarbejdere i virksomheden, der skal benytte de pågældende oplysninger, får adgang her til, og at det i rimeligt omfang sikres, at et eventuelt misbrug fra sådanne medarbejders side kan afsløres. Det kan endvidere være sikring imod, at indholdet af registeret på grund af sløseri eller lignende kommer til uvedkommendes kendskab. For så vidt angår sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med registre, der føres ved hjælp af edb, kan i øvrigt henvises nærmere til redegørelsen i afsnit 7.4.1 (side 166 ff.) i betænkningen om de offentlige registre.

Til § 22.

Efter bestemmelsen kan justitsministeren til opfyldelse af international aftale eller i øvrigt til fremme af internationalt samarbejde om kontrol med den art af virksomhed, der omfattes af loven, fastsætte regler bl. a. om registertilsynets samarbejde med udenlandske tilsynsmyndigheder. Til gennemførelse af kontrollen kan bl. a. fastsættes regler om anmeldelsespligt, f. eks. i tilfælde, hvor edb-servicebureauer modtager opgaver fra udlandet. Der kan endvidere fastsættes regler om, at

det kan påbydes, at et bestemt register udslettes eventuelt efter anmodning fra en udenlandsk tilsynsmyndighed. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at registertilsynets adgang til inspektion på stedet udvides til at omfatte andre registre end nævnt i § 20, stk. 3. Registertilsynets adgang til at udøve det almindelige tilsyn følger umiddelbart af forslaget § 20, stk. 1 og 2.

De nævnte regler vil fortrinsvis blive fastsat som led i et samarbejde med et eller flere lande om en lempeligere adgang til datatransmission over landegrænserne. Der kan i den forbindelse henvises til pkt. 5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 23.

Efter bestemmelsen skal registertilsynets afgørelser efter denne lov ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelsen svarer til § 11, 1. pkt., i betænkningssudkastet, men omfatter som anført samtlige afgørelser, tilsynet træffer i medfør af loven.

Til § 24.

For at sikre en hensigtsmæssig administration bemyndiges registertilsynet i *stk. 1* til at fastsætte regler om form og indhold med hensyn til anmeldelser og ansøgninger efter loven. Det vil formentlig være hensigtsmæssigt, at der fastsættes regler om anvendelse af blanketter, der udformes af registertilsynet, i forbindelse med indgivelse af anmeldelser og ansøgninger. På den måde vil virksomhederne m. v. uden for store vanskeligheder kunne give alle oplysninger, som tilsynet finder relevante i forbindelse med en anmeldelse eller indgivelse af en ansøgning efter loven.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* kan justitsministeren fastsætte regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne ved tilsynets virksomhed efter loven.

Til § 25.

Affattelsen af bestemmelsen i *stk. 1* har til formål at sikre, at handlinger, der tillige indebærer en overtrædelse af bestemmelser, der kan medføre en højere straf, kan henføres under sådanne bestemmelser. Der tænkes her navnlig på bestemmelsen i straffelovens § 264 d om bl. a. forsætlig, uberettiget videregivelse af oplysninger om en anden persons private forhold. Overtrædelse af denne bestemmelse kan straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder.

Afgrænsningen af lovens område og fortolkningen af standarder, der er indeholdt i § 3, stk. 1, vil navnlig i den første tid efter lovens ikrafttræden formentlig kunne give anledning til tvivls-